

[Rager.]

lige Kongstanke var at samle alle betydende Erhvervsorganisationer under een Hat, men om end det Udvalget nu forelagte Erhvervsforslag, som man maaske maa have Lov til at betegne som Byerhvervenes Forslag, skønt Arbejderbevægelsen og Købmandsforeningerne har sagt fra, tydeligt bærer Præg af, at man oprindelig har søgt at tage det mest mulige Hensyn til alle Sider, er det altsaa ikke lykkedes at skabe Samling. Man fik samlet Grosserer-Societetet og Industriraadet og desuden Provins-handelskammeret, Fællesorganisationen for Haandværk og Industri, Købmandsraadet og Dampskibsrederiforeningen, men foruden de to førnævnte Repræsentationer stod Landbrugsraadet ogsaa udenfor, og den Vægt, med hvilken Forslaget blev fremsat, blev naturligvis derved betydeligt forringet.

Alligevel fortjente det en grundig Overvejelse, og det har det faaet inden for Udvalget i den Udstrækning, Udvalget var i Stand til det, men yderligere har Handelsministeren lovet, at man i Ministeriet vil underkaste det en fornyet Analyse, saaledes at det, hvis Dele af det viser sig brugelige i fremtidig Lovgivning, endnu kan faa sin Betydning; Ministeren har understreget sit Løfte gennem det Ændringsforslag til Lovforslaget, som han har stillet og et Flertal har tiltraadt, og hvorefter Loven udløber den 31. Marts 1938 i Stedet for den 31. December. Dette Ændringsforslag anbefaler jeg til Vedtagelse.

Men lad os nu vende os til Erhvervenes Forslag, som jeg maa anse for at have ikke ringe Interesse i Forbindelse med Behandlingen af denne Sag. Principielt ønsker det større Frihed for Erhvervene. Det Ønske finder Bifald baade hos de Erhverv, der har tiltraadt Forslaget i den foreliggende Udformning, og hos de Erhverv, der ikke har kunnet være med, og det finder i lige saa høj Grad Tilslutning hos det Parti, jeg repræsenterer. Men fromme Ønsker er ikke nok. Vejen mod det ønskelige maa gøres mulig; de, der vil gaa den, maa vise, hvor den er, men det er ikke naaet endnu.

Det foreliggende Erhvervsforslag tager sig, eller foregiver at kunne tage sig, Sagen let ved at løfte det valutariske Hensyn fuldkommen ud af Loven og ikke samtidig sige, hvordan det da skulde løses, hvis Forslaget gennemføres, saaledes som Erhvervene ønsker det. Nej, Erhvervenes Lovforslag beskæftiger sig kun med det handelspolitiske, men alligevel skabes der nogen Uklarhed, for der siges i Bemærkningerne til Forslaget, at det skal administreres „under Hensyntagen

til Nationalbankens Bestræbelser for at sikre Landets Betalingssevne og under Hensyntagen til Landets Næringsliv“. Dette sidste: „under Hensyntagen til Landets Næringsliv“ maa formodes at være en ny Maade at sige „beskæftigelsesmæssige Hensyn“ paa, men jeg ved ikke, hvorfor man skal indføre en ny Nomenklatur, naar den endda er utydeligere end den, man tidligere har brugt. Hvorledes kan der i øvrigt administreres under Hensyntagen til Nationalbankens Bestræbelser for at sikre Landets Betalingssevne, naar man siger, at Administrationen skal give fri Adgang til Indførsel af Varer, der i 1935 blev indført for et Beløb af 739 Mill. Kr., medens der af Varer, hvoraf der samme Aar indførtes for 590 Mill. Kr., i hvert Fald skal kunne indføres det samme som i 1936, og vel at mærke for hver enkelt Gruppe, saaledes at en eventuel Merindførsel paa en Gruppe ikke tillader en tilsvarende Begrænsning paa en anden? Jeg tror derfor, at naar man i Erhvervenes Forslag siger, at der skal administreres „under Hensyntagen til Nationalbankens Bestræbelser for at sikre Landets Betalingssevne“, saa har man i Virkeligheden i Forvejen gjort det umuligt at gøre det ved Erhvervenes Forslag alene.

Men naar man altsaa tager det valutariske Hensyn ud af Loven og Hensynet til Betalingssevnen ud af Forslaget, hvorledes stiller man os saa egentlig handelstraktatmæssigt set? Jeg maa jo forstaa det saaledes, at vor Stilling over for de Lande, med hvem vi slutter Handelstraktat, med hvem vi handler, under det nuværende System er den, at den, der faar en Valutaattest, ogsaa er sikret med Hensyn til at faa de nødvendige Betalingsmidler udleveret; dette maa vel ligge som en Undergrund under det hele. Men vil det være muligt at garantere dette, naar man giver Importen fri i saa stor Udstrækning som her foreslaet? Man maa gøre sig klart, hvad det vil betyde. Der er jo nemlig saa kun de saakaldte banktekniske Midler tilbage for at skaffe Betalingsbalancen overholdt, og det vil sige Diskontoen. Man vender med andre Ord tilbage til Nationalbanken, men man anviser den blot andre Veje end tidligere.

Nu siger man fra forskellig Side: Ja, men Valutacentralen har jo ikke ved Importregulering kunnet klare de valutariske Hensyn; man har ikke gjort det alene derved; man har ogsaa for nylig forhøjet Diskontoen fra 3½ til 4 pCt. Der er jo ikke Tvivl om, at man ved Hjælp af Valutacentralen kunde, hvis man ønskede det, have klaret Sagerne alene ad Import-